

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/257/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612210244
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6612210244.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci žalobcu BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108 zastúpenou Advokátskou kanceláriou Soukeník - Štrpka, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711 proti žalovanej K. V., rod. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W. I, XXXX/X, XXX XX Q., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Občianske združenie občianskych spotrebiteľov AZ, IČO: 42 264 154 so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica zastúpenému JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie 427,97 Eur s prísl. o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Lučenci zo dňa 27. 02. 2013 č.k. 14C 16/2013-57 do výroku, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobcovi bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej vo výške 58,90 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia **p o t v r d z u j e .**

V nenapadnutých výrokoch sa rozsudku okresného súdu nedotýka.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 96,03 Eur s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 45,89 Eur od 28. 07. 2009 do zaplatenia, zo sumy 23,79 Eur od 28. 08. 2009 do zaplatenia, zo sumy 24,69 Eur od 28. 09. 2009 do zaplatenia, zo sumy 1,66 Eur od 28. 10. 2009 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania v sume 16,50 Eur a na trovách právneho zastúpenia 58,15 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Konanie, čo do zaplatenia 331,94 Eur s prísl. zastavil a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 58,90 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodol tak s odôvodnením, že po čiastočnom späťvzatí návrhu navrhovateľom bol nárok uplatnený vo výške 96,03 Eur s prísl. vo vzťahu k žalovanej dôvodný. Žalovanú preto aj zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania, v dôsledku jeho úspechu v konaní. Pokiaľ ide o trovy vedľajšieho účastníka v konaní, tak vo vzťahu k nemu rozhodoval súd prvého stupňa podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. a vzhľadom na to, že zastavenie konania zavinil žalobca, tak mu uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca do výroku, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 58,90 Eur. Žiadal v napadnutom výroku rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi nebude priznaná náhrada trov konania a súčasne súd zaviazal vedľajšieho účastníka na náhradu trov odvolacieho konania v prospech žalobcu. V dôvodoch odvolania poukazoval na to, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania len v tých prípadoch, keď právo na náhradu trov konania vznikne účastníkovi, ktorého v konaní vedľajší účastník podporoval. Mal teda za to, že ak konajúci súd nepriznal náhradu trov

konania žalovanej, tak nemala byť priznaná vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Okrem toho trovy konania, ktoré vedľajšiemu účastníkovi s právnym zastúpením vznikli, nepovažoval za účelne vynaložené trovy konania. V tejto súvislosti poukazoval na to, že vedľajší účastník - občianske združenie, aby naplnilo svoje vlastné poslanie má byť tak odborne pripravené, aby bez potreby právneho zastúpenia mohlo poskytovať právnu pomoc spotrebiteľom a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Mal by mať teda taký personálny aparát, ktorý bude schopný poskytnúť právne služby bez toho, že by sa vedľajší účastník dal zastúpiť advokátom. Právnu pomoc spotrebiteľovi tak neposkytol vedľajší účastník, ale jeho právny zástupca. Okrem toho vedľajší účastníci hromadne vstupujú do konaní bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Do konania nepriniesol žiaden prínos, lebo nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. Za daných okolností bol žalobca presvedčený, že nebol daný dôvod k tomu, aby bol zaviazaný zaplatiť trovy vedľajšieho účastníka.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a tento v napadnutom výroku v zmysle ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

V zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Z podaného odvolania žalobcu vyplýva, že týmto odvolaním napáda rozsudok okresného súdu len v časti a to vo výroku, ktorým žalobcovi bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi vo výške 58,90 Eur. V ostatných výrokoch žalobca rozsudok okresného súdu nenapadol.

Na základe podaného odvolania žalobcu, preto krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu len vo výroku, ktorým žalobcovi bola uložená povinnosť zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

Z obsahu spisu vyplýva, že podanou žalobou sa žalobca voči žalovanej domáhal celkom zaplataenia 427,97 Eur s prísl. Predmetná pohľadávka sa skladala zo sumy vo výške 331,94 Eur, ktorá predstavovala nezaplatenú zmluvnú pokutu a ďalších súm vo výške 45,89 Eur, 23,79 Eur, 24,69 Eur a 1,66 Eur nezaplatených za odobraté služby od právneho predchodcu žalobcu, ktoré jej boli riadnym spôsobom vyfakturované.

Na základe podania zo dňa 07. 01. 2013, ktoré došlo Okresnému súdu v Lučenci 21. 01. 2013 oznámilo vstup do konania Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42 264 56 so sídlom Petrovská 10, Skalica, ako vedľajší účastník na strane žalovanej, združenie bolo zastúpené v danej veci JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob.

Po vstupe do konania vedľajší účastník sa k predmetu sporu vyjadril podaním zo dňa 12. 02. 2013, ktoré došlo Okresnému súdu v Lučenci dňa 15. 02. 2013. Ako vyplýva z podaného vyjadrenia, na základe neho žiadali žalobcu v časti vo výške 335,26 Eur zamietnuť ako nedôvodnú. V podanom vyjadrení vedľajší účastník vystupujúci na strane žalovanej poukazuje na nedôvodnosť nároku žalobcu na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 331,94 Eur. V tejto súvislosti poukazuje na Zmluvu o pripojení, ktorá bola medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu uzatvorená pod č. XXXXXXXX a konkrétny čl. Dodatku k tejto zmluve, na základe ktorého žalobca uplatňuje proti žalovanej sankciu v podobe zmluvnej pokuty za porušenie zmluvnej povinnosti. V tejto súvislosti poukazoval na ust. § 53 ods. 4 a 5 Obč. zák. ako aj ust. § 53 ods. 1 Obč. zák. a mal za to, že dojednaná zmluvná pokuta v súvislosti s porušením povinnosti na strane žalovanej je neprijateľnou podmienkou, teda absolútne neplatnou a to pre nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Poukazoval na to, že výška zmluvnej pokuty je neprimeraná k dohodnutému plneniu poskytnutému zo strany žalobcu žalovanej, ako aj k závažnosti porušenia zmluvnej povinnosti zo strany žalovanej. Podrobne tiež rozviedol dôvody, pre ktoré považoval dohodnutú zmluvnú pokutu za neprijateľnú podmienku k uzatvorenej Zmluve o pripojení a jej dodatku. V tejto súvislosti za neprijateľnú podmienku považoval aj vyúčtovanie poplatku za oneskorené platby v sume 3,32 Eur. Z uvedeného vyjadrenia vedľajšieho účastníka teda vyplýva, že žalobcu žalobcu

nepovažoval sčasti za dôvodnú a to vo výške zmluvnej pokuty 331,94 Eur a na zaplatenie poplatku za oneskorené platby v sume 3,32 Eur. V tomto uplatnenom nároku, žiadal žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť.

Po podaní tohto vyjadrenia zo strany vedľajšieho účastníka žalobca vzal žalobu čiastočne späť o sumu 331,94 Eur s prísl. týkajúcu sa zmluvnej pokuty a žiadal v tejto časti konanie zastaviť. Okresný súd, preto rozhodnutím vo veci samej pripustil čiastočné späťvzatie žalobného návrhu o sumu 331,94 Eur a predmetom konania, tak zostala len suma 96,03 Eur.

Pokiaľ okresný súd v končenom dôsledku konanie o zaplatenie 331,94 Eur s prísl. zastavil, a v tejto súvislosti v konečnom dôsledku rozhodoval aj o trovách konania podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., tak krajský súd považuje rozhodnutie okresného súdu za správne. Žalobca totiž vzal späť čiastočne žalobu po vyjadrení vedľajšieho účastníka, ktorým práve namietal nedôvodnosť nároku žalobcu v časti, ktorou táto žaloba bola vzatá späť. Žalobca po čiastočnom späťvzatí žaloby bližšie nešpecifikoval dôvody, pre ktoré vzal čiastočne žalobu späť práve v tej časti, ktorá bola namietaná zo strany vedľajšieho účastníka.

Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniel. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska a to vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala resp. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom, či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je možné nachádzať súvislosť a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke. V takom prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzatí návrhu.

Z uvedeného vyplýva, že ak žalobca vezme žalobu späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. z procesného hľadiska zásadne platí, že zaviniel zastavenie konania a preto je povinný nahradiť žalovanému trovy konania.

Z obsahu spisu je nesporné, že obrana vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane žalovanej práve v časti späťvzatia žaloby žalobcom bola dôvodná. Pokiaľ potom žalobca vzal žalobu späť, treba mať za to, že procesne zaviniel zastavenie konania a preto okresný súd oprávnene rozhodoval o náhrade trov konania podľa ust. § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p. Keďže v súvislosti so zastavením konania žalovanej náhrada trov konania nevznikla správne preto okresný súd jej náhradu trov nepriznal. Náhradu trov konania však uplatnil vedľajší účastník práve za úkony právnej pomoci jeho právneho zástupcu, ktorému vznikli do doby čiastočného zastavenia konania o nároku, ktorý vedľajší účastník nepovažoval za dôvodný. Vedľajší účastník si uplatnil právo na náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci príprava a prevzatie zastúpenia a podané vyjadrenie k veci samej a 2 x réžijný paušál k úkonom vo výške 58,90 Eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v menšom rozsahu, ako by mu z pohľadávky, ktorá sa stala predmetom zastavenia konania v zmysle Vyhl. 655/2004 Z.z. patrila. Pretože vedľajší účastník do výšky priznaných trov právneho zastúpenia odvolanie nepodal, vychádzal preto krajský súd zo sumy priznanej súdom prvého stupňa a túto považoval v danom prípade za dôvodne priznanú.

Z uvedených dôvodov preto v napadnutom výroku považoval krajský súd rozhodnutie súdu prvého stupňa za vecne správne.

Pokiaľ v podanom odvolaní žalobca poukazoval na to, že súd nemal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi priznať z dôvodu, že nepriznal náhradu trov konania žalovanej, tak s týmto tvrdením žalobcu sa krajský súd nestotožňuje. V časti zastavenia konania náhrada trov konania v zmysle § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p. patrí tak žalovanej, ako aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na jej strane.

Pokiaľ však žalovaná náhradu trov konania neuplatnila, tak okresný súd jej správne náhradu trov konania nepriznal. Táto okolnosť nemení nič na práve vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania podľa ust. § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že predmetom konania zostala suma 96,03 Eur s prísl. V tejto časti bol žalobca úspešný a preto vo vzťahu k priznanej sume a úspechu v konaní bola žalobcovi priznaná aj náhrada trov právneho zastúpenia vo vzťahu k žalovanej. Rozhodnutie okresného súdu v tejto časti sa však nedotýka jeho procesného postupu pri náhrade trov konania podľa ust. § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p.

Za dôvodné nepovažoval krajský súd ani tvrdenie žalobcu v podanom odvolaní, že na strane vedľajšieho účastníka nebol daný právny dôvod, aby sa dal zastúpiť advokátom. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že tak ako každý iný účastník konania, tak aj vedľajší účastník konania má právo dať sa zastúpiť právnym zástupcom a to aj advokátom, alebo advokátskou kanceláriou. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by vedľajší účastník takéto právo nemal. Ak sa teda vedľajší účastník dal v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov, tak postupoval len v súlade s tým, čo mu umožňuje zákon. Ak mu v takomto prípade vznikli trovy právneho zastúpenia a podľa procesných ustanovení O.s.p. mu vzniklo právo na náhradu trov, tak nebol daný právny dôvod k tomu, aby takto vzniknuté trovy vedľajšieho účastníka neboli tomuto priznané.

Z obsahu spisu je nesporné, že právny zástupca vedľajšieho účastníka uplatnil len tie trovy konania, ktoré mu vznikli do čiastočného späťvzatia žaloby a zastavenia konania. Išlo len o nevyhnutné trovy spojené s právnym zastúpením vedľajšieho účastníka a to za dva úkony a to prípravu a prevzatie zastúpenia a podané vyjadrenie v danej veci. Nemožno preto v danom prípade hovoriť, že by sa jednalo o neúčelné trovy konania najmä za stavu, že obrana vedľajšieho účastníka bola dôvodná, čo v konečnom dôsledku viedlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby a zastaveniu konania.

Z vyššie uvedených dôvodov, preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.